

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
รายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง ของนักศึกษา

นายธีรยุทธ ตันเจริญ

ครูพิเศษสอน

วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี อ.เมืองลพบุรี จ.ลพบุรี

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีโดยได้รับการสนับสนุนจาก นางอังคณา พัฒนะ หัวหน้า-แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ซึ่งเป็นผู้ให้คำปรึกษาในการจัดทำวิจัย จึงขอขอบคุณ ในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุก ๆ ท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยโดยตลอดมา และขอขอบคุณนักศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ธีรยุทธ ตันเจริญ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง
ชื่อผู้วิจัย	นายธีรยุทธ ตันเจริญ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี 323 ถ.นารายณ์มหาราช ต.ทะเลชุบศร อ.เมืองลพบุรี จ. ลพบุรี 15000 036-411083 หรือ 036-412328
ปีที่จัดทำวิจัย	2567
ประเภทงานวิจัย	ประเภททฤษฎีในชั้นเรียน
บทคัดย่อ	

ในสังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดขอบเขต ดังนั้นคนในสังคมจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ปัจจุบันในสถานศึกษาคอมพิวเตอร์จึงเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในแต่ละโรงเรียน

การจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ ระดับชั้น ปวส.1 สายสามัญ ของวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกอบคอมพิวเตอร์น้อยมาก และพบว่า นักศึกษาที่เรียนเก่งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบคอมพิวเตอร์ได้อย่างรวดเร็ว ส่วนนักศึกษาที่เรียนก่อน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบคอมพิวเตอร์ได้ช้า และใช้เวลาที่เสียกับการเล่นโทรศัพท์มือถือ โดยไม่สนใจเงินที่ทำงานไม่เสร็จ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนได้ร่วมมือ ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา คอมพิวเตอร์การซ่อมบำรุง เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน รายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง ของนักศึกษา

บทที่ 1

บทนำ

ระบบการศึกษาไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาคอมพิวเตอร์. ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากในอนาคต ที่ทุกคนต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อรับความก้าวหน้าที่กำลังจะมาถึง และที่ผ่านมามีการพัฒนาโดยการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นความสำคัญทางด้านการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในวงการการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจึงมอบหมายให้สถาบันการศึกษาต่างๆ จัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ในทุกระดับชั้นมีการปรับปรุงรายวิชาคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มีความเหมาะสม เพื่อเป็นฐานที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตในอนาคต ที่จะได้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถ ทางด้านคอมพิวเตอร์ให้มากที่สุด

อย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนในปัจจุบัน ยังขาดการผลิตสื่อวัตกรรมการเรียนการสอน วิชาคอมพิวเตอร์ ทำให้การเรียนการสอนในรายวิชานั้นๆ ไม่น่าสนใจ ซึ่งส่วนใหญ่มีการจัดการเรียนการสอนบรรยาย ทำให้ผลสำเร็จของการเรียนไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร ส่งผลให้พื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาต่ำด้วย ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถสอนเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจ และบรรลุวัตถุประสงค์ การเรียนการสอนในเนื้อหานั้นได้

ดังนั้นจึงเห็นสมควรให้มีการวิจัยในชั้นเรียนรายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาวิธีการใหม่ ที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนแต่ละคน ได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา คอมพิวเตอร์การซ่อมบำรุง สูงขึ้น และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอื่นๆต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา คอมพิวเตอร์การซ่อมบำรุง เรื่อง การถอดประกอบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง เลื่อน การทดประกอบคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. มีแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง เรื่อง การถอดประกอบคอมพิวเตอร์
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ รายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง การถอดประกอบคอมพิวเตอร์
3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง ในเรื่องอื่นๆ
4. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่นๆ และในชีวิตประจำวัน

บทที่ 2

เอกสารจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

ในการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานแบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษา แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในการเรียนรายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง ผู้วิจัยได้จัดลำดับตามสำหรับดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542
2. ความหมายของการทำงานเป็นทีม
3. ความหมายของการทำงาน เป็นทีมงาน
4. ความแตกต่างระหว่างการทำงานเป็นทีม และกลุ่ม
5. ชนิดของทีมงาน
6. การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีมาตราต่างๆ ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้แก่ มาตราที่ 63 64 65 66 67 และ 69 ความโดยสรุปว่า รัฐจะต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสาร ในรูปแบบอื่นๆ เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น และรัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการผลิต มีการใช้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิตและ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยอย่างเป็นธรรม กำหนดให้มีการพัฒนา บุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยี เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนัก นายกรัฐมนตรี, 2542, หน้า 32-34)

ความหมายของการทำงานเป็นทีม

บุคคลที่ทำงานร่วมกันอย่างประสานงานภายในกลุ่ม กล่าวคือ เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนที่ต้องพึ่งพา อาศัยกันและกัน ในการทำงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ

ความหมายของการทำงานเป็นทีมงาน

ทีมงาน (TEAM WORK) หมายถึง กลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างจะใกล้ชิด และ ความสัมพันธ์อยู่ค่อนข้างจะถาวร ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้างาน และ เพื่อนร่วมงาน โดยร่วมกันทำงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของทีมงาน

" การทำงานเป็นทีม " เป็นความร่วมมือ ร่วมใจ ของบุคคล เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันโดยมีองค์ประกอบ 3 ประการ (3 P) ได้แก่

1. มีวัตถุประสงค์ (Purpose) ต้องชัดเจน
2. มีการจัดลำดับความสำคัญ (Priority) ในการทำงาน
3. มีผลการทำงาน (Performance)

ความแตกต่างระหว่างการทำงานเป็นทีม และกลุ่ม

การทำงานแบบ กลุ่ม (Work Groups) คือ การรวมกลุ่มที่มีกิจกรรมร่วม เพื่อ ใช้ข้อมูลร่วมกัน และ ช่วยในการตัดสินใจให้แก่สมาชิกในกลุ่มที่จะทำงานภายในขอบข่ายที่รับผิดชอบของแต่ละคนนั้น ในการทำงานของกลุ่มไม่จำเป็นที่จะต้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงไม่มีการเชื่อมโยง ทรัพยากรและใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในทางบวก " นั่นคือเราใส่การทำงานของแต่ละคนเข้าไปในผลงานที่ออกรวมกันแล้วจะได้เท่ากับที่ใส่เข้าไปหรืออาจน้อยกว่าก็ได้ "

การทำงานแบบ ทีม (Work Teams) เป็นการทำงานร่วมกันและส่งเสริมกันไปในทางบวก " ผลงานรวมของทีมที่ได้ออกมาแล้วจะมากกว่าผลงานรวมของแต่ละคนมารวมกัน "

ชนิดของทีม

การแบ่งทีมในองค์กรสามารถที่จะแบ่งประเภท ตามวัตถุประสงค์ได้ 4 รูปแบบ คือ

1. ทีม แก้ปัญหา (Problem - Solving Teams) ประกอบด้วยกลุ่มของพนักงาน และ ผู้บริหาร ซึ่งเข้ามารวมกลุ่มด้วยความสมัครใจ และ ประชุมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่ออภิปรายหาวิธีการสำหรับการแก้ปัญหา โดยทั่วไปทีม แก้ปัญหามีหน้าที่เพียง ให้คำแนะนำเท่านั้น แต่ จะไม่มีอำนาจที่จะทำให้เกิดการกระทำ ตามคำแนะนำ ตัวอย่างของทีมแก้ปัญหา คือ ทีม QC (Quality Circles)
2. ทีม บริหารตนเอง (Self - Managed Teams) หมายถึง ทีมที่สมาชิกทุกคนล้วน รับผิดชอบต่อลักษณะทั้งหมดของการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง โดยเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร ซึ่งสมาชิกจะปฏิบัติงานโดยทั่วไปมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบสำหรับงาน ทีมบริหารตนเองสามารถที่จะเลือกสมาชิกผู้ร่วมทีม และ สามารถให้สมาชิกมีการตรวจสอบซึ่งกันและกัน
3. ทีมที่ทำงานข้ามหน้าที่กัน (Cross - Function Teams) เป็นการประสมประสานข้ามหน้าที่งาน ความสามารถในการดึงทรัพยากรบุคคลผนวกเข้าด้วยกัน จากหน้าที่ ทางธุรกิจที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างสมรรถภาพในด้านความแตกต่าง โดยเป็นการใช้กำลังแรงงานตั้งเป็นทีมข้าม

หน้าที่ชั่วคราวซึ่งมีลักษณะคล้ายกันคณะกรรมการ(Committees) เข้ามาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน , พัฒนาความคิดใหม่ๆ ร่วมมือกันแก้ปัญหา และทำโครงการที่ซับซ้อน ทีมข้ามหน้าที่ต้องการเวลามากเพื่อสมาชิกจะต้องเรียนรู้งานที่แตกต่าง ซับซ้อน และ ต้องใช้เวลาในการสร้างความไว้วางใจ และ สร้างการทำงานเป็นทีม เนื่องจาก แต่ละคนมาจากภูมิหลังที่แตกต่างกัน

4. ทีมเสมือนจริง (Virtual Teams) ลักษณะการทำงานจะเป็นทีม แต่สภาพการทำงานจะแยกกันอยู่ ดังนั้นจึงต้องการระบบในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทีมจะมุ่งเน้นความสำเร็จของงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานร่วมกัน แต่จะมีการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ด้านความรู้สึกทางสังคมในระดับต่ำ

ข้อควรระวัง : การทำงานเป็นทีมไม่ได้เป็นคำตอบในการแก้ไขปัญหาเสมอไป เนื่องจากการทำงานเป็นทีม ต้องใช้เวลาและทรัพยากรมากกว่าการทำงานคนเดียว

ยกตัวอย่างเช่น

- * ต้องเพิ่มการติดต่อสื่อสารมากขึ้น
- * ต้องบริหารความขัดแย้งระหว่างกัน
- * ต้องมีการจัดการประชุม
- * ต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม

อย่างไรก็ตามในบางกรณี ผลประโยชน์ที่ได้จากการทำงานเป็นทีมก็จะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า ดังนั้นผู้บริหารต้องทำการประเมินว่า งานใดควรทำคนเดียว และ งานประเภทใดที่ต้องใช้ความร่วมมือของทีม

คำถาม 3 ข้อ เพื่อดูว่าควรใช้วิธีการทำงานเป็นทีมในการทำงานหรือไม่

1. งานนั้นสามารถทำได้ดีหรือไม่ หากใช้คนมากกว่า หนึ่งคน
2. งานนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อทุกคนในกลุ่ม หรือ เพื่อคนใดคนหนึ่ง
3. การเลือกใช้ประเภทของทีมให้เหมาะสมกับสถานการณ์

การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ

1. วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และ เป้าหมายที่เห็นพ้องต้องกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน ที่ต้องการทำให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จที่คาดหวังไว้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามภารกิจขององค์กร

* การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดี โดยผู้นำและสมาชิกภายในทีม มีส่วนร่วมในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และวัตถุประสงค์ร่วมกัน ควรกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ให้ชัดเจนที่ผลงานมากกว่าการกระทำ

* ประโยชน์ของการกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ใช้เป็นเครื่องมือในการรวมพลังในการทำงาน และใช้เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในงาน

* คุณลักษณะของวัตถุประสงค์ที่ดี คือ เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร เข้าใจง่าย

สามารถปฏิบัติได้จริง ไม่ขัดต่อข้อบังคับ และ นโยบายอื่นๆ ในหน่วยงาน

2. ความเปิดเผยต่อกัน และ การเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหา เป็นสิ่งสำคัญต่อการทำงานเป็นทีม ที่มีประสิทธิภาพ สมาชิกจะต้องการแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา แก้ปัญหาอย่างเต็มที่และจริงใจ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี โดยมีการเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลอื่นในด้านความต้องการ ความคาดหวัง ความชอบหรือไม่ชอบ ความรู้ความสามารถความสนใจความถนัด จุดเด่นจุดด้อยและอารมณ์รวมทั้งความรู้สึกความสนใจนิสัยใจคอ
3. การสนับสนุนและความไว้วางใจต่อกัน สมาชิกในทีมจะต้องไว้วางใจ ซึ่งกันและกัน โดยแต่ละคนมีเสรีภาพแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่ต้องกลัวว่าได้รับผลร้ายที่จะมีต่อเนื้อมาภายหลัง สามารถทำให้เกิดการเปิดเผยต่อกัน และกล้าที่จะเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
4. ความร่วมมือและการให้ความขัดแย้งในทางสร้างสรรค์ ผู้นำกลุ่มหรือทีมจะต้องทำงานอย่างหนักในอันที่จะทำให้เกิดความร่วมมือดังนี้

4.1 การสร้างความร่วมมือกับบุคคลอื่น ในการสร้างความร่วมมือเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน และ มีบุคคลอยู่สองฝ่ายคือ ผู้ขอความร่วมมือ และ ผู้ให้ความร่วมมือ ความร่วมมือจะเกิดขึ้นได้เมื่อฝ่ายผู้ให้เต็มใจและยินดีจะให้ความร่วมมือ เหตุผลที่ทำให้ขาดความร่วมมือไม่ช่วยเหลือกัน คือ การขัดผลประโยชน์ ไม่อยากให้คนอื่นได้ดีกว่า สัมพันธภาพไม่ดี วัตถุประสงค์ของทั้งสองฝ่ายไม่ตรงกัน ไม่เห็นด้วยกับวิธีการทำงานขาดความพร้อมที่จะร่วมมือหรืองานที่ขอความร่วมมือนั้นเสี่ยงภัยมากเกินไป หรือเพราะความไม่รับผิดชอบต่อผลงานส่วนรวม

4.2 การขัดแย้ง หมายถึง ความไม่ลงรอยกันตามความคิด หรือ การกระทำที่เกิดขึ้นระหว่างสองคนขึ้นไปหรือระหว่างกลุ่ม โดยมีลักษณะที่ไม่สอดคล้อง ขัดแย้ง ขัดขวาง ไม่ถูกกัน จึงทำให้ความคิดหรือการทำการกิจกรรมร่วมกันนั้นเสียหาย หรือดำเนินไปได้ยากไม่ราบรื่น ทำให้การทำงานเป็นทีมลดลง นับเป็นปัญหา อุปสรรคที่สำคัญยิ่ง

- สาเหตุของความขัดแย้ง ผลประโยชน์ขัดกัน
- ความคิดไม่ตรงกัน หรือ องค์กรขัดแย้งกัน
- ความรู้ความสามารถต่างกัน ทำให้มีลักษณะการทำงานต่างกัน
- การเรียนรู้ต่างกัน ประสบการณ์ที่มีมาไม่เหมือนกัน

- เป้าหมายต่างกัน

- 4.3 วิธีแก้ความขัดแย้ง การแก้ความขัดแย้งเป็นเรื่องของทักษะเฉพาะบุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้งในการทำงานเป็นทีม ควรใช้วิธีการแก้ปัญหา ร่วมกันไม่พูดในลักษณะที่แปลความหรือมุ่งตัดสินความไม่พูดในเชิง วิเคราะห์ ไม่พูดในลักษณะที่แสดงตนเหนือกว่าผู้อื่น หรือไม่พูดในลักษณะที่ ทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด เสียหน้า อับอาย เจ็บใจ หรือการพยายามพูดหาประเด็น ความขัดแย้ง ไม่กล่าวโจมตีว่าใครผิดใครถูก
5. กระบวนการทำงาน และการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม งานที่มีประสิทธิภาพนั้นทุกคน ควรจะคิดถึงงานหรือคือถึงผลงานเป็นอันดับแรก ต่อมาควรวางแผนว่าทำอย่างไรงานจึงจะ ออกมาได้ดังที่เราต้องการ อย่างไรก็ตามก่อนที่จะตัดสินใจนั้นจุดมุ่งหมายควรจะมี ความขัดแย้งและสมาชิกทุกคน ควรมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการทำงานเป็นอย่างดี จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนถือเป็นหัวใจสำคัญด้วยเหตุนี้ จุดมุ่งหมายควรต้องมีความชัดเจน และ สมาชิกทุกคนมีความเข้าใจอย่างดีเพราะจะนำไปสู่แนวทางในการทำงานว่าต้องทำอย่างไร จึง จะบรรลุตามเป้าหมายของงาน ให้ได้ผลของงานออกมาได้อย่างดีที่สุด การตัดสินใจสั่งการเป็น กระบวนการขั้นพื้นฐานของการบริหารงาน ผู้บริหารหรือนำทีมเป็นบุคคลสำคัญในการที่จะมี ส่วนในการตัดสินใจ วิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจหลายวิธีคือ ผู้บริหารตัดสินใจเพื่อ แก้ปัญหา โดยไม่ต้องซักถามคนอื่น หรือ ผู้บริหารจะรับฟังความคิดเห็นก่อนตัดสินใจ กล่าวคือ ผู้บริหารยังคงตัดสินใจด้วยตนเองแต่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและข้อมูลอื่นๆ ที่ ผู้บริหารได้รับมาจากสมาชิกของทีม บางครั้งผู้บริหารอาจจะตัดสินใจร่วมกับทีมงานที่คัดเลือก มา โดยที่ผู้บริหารนำเอาปัญหาให้ทีมงานอภิปราย แล้วให้ทีมงานตัดสินใจหรือทีมงาน อาจจะมอบหมายการตัดสินใจให้คนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มย่อย ที่เห็นว่าเหมาะสมก็ได้ ขั้นตอนในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 4 ขั้นตอน คือ
1. ทำความเข้าใจอย่างชัดเจนในเหตุผล สำหรับการตัดสินใจ
 2. วิเคราะห์ลักษณะของปัญหาที่จะตัดสินใจ
 3. ตรวจสอบทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหาโดยพิจารณาถึงผลที่อาจเกิด ตามมา
 4. การนำเองผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ
6. ภาวะผู้นำที่เหมาะสม ผู้นำ หรือ หัวหน้าทีมควรทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะประเด็นที่สำคัญในการ ทำงานตามบทบาทของผู้นำ คือการแบ่งงานกระจายงานให้สมาชิกทุกกลุ่มตามความรู้ ความสามารถสำหรับสมาชิกของทีมงานที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้นำ ต้องพร้อมที่จะทำ หน้าที่ให้เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมายโดยการให้การสนับสนุนนำทีมให้ประสบผลสำเร็จ ส่งเสริมให้มีบรรยากาศที่ดีในการทำงานเป็นทีม มีการพัฒนาบุคลากร และทีมงาน

7. การตรวจสอบทบทวนผลงานและวิธีในการทำงาน ทีมงานที่ดีไม่เพียงแต่ดูจากลักษณะของทีมและบทบาทที่มีอยู่ในองค์กรเท่านั้น แต่ต้องดูวิธีการที่ทำงานด้วยการทบทวนงาน แนะนำให้ทีมงานได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ารู้จักคิด การได้รับข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละคน หรือ ของทีม
8. การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพพยายามที่จะรวบรวมทักษะต่างๆของแต่ละคน การพัฒนาบุคลากรในองค์กรมักจะมองในเรื่องทักษะและความรู้ที่แต่ละคนมีอยู่แล้ว ก็ทำการฝึกอบรมพัฒนาคนให้มีความสามารถสูงขึ้นอันจะมีผลดีในการทำงานให้ดีขึ้น ผู้บริหารหรือผู้นำต้องมีความรู้ในการบริหารคน สามารถสอนพัฒนาคนให้มีลักษณะที่ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนุสรฯ พงศ์จันตา (2557) ได้ทำการศึกษาการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเคมีทั่วไป โดยการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา เคมีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 85.71 และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าเนื้อหาส่วนใหญ่ที่นักศึกษาขอรับคำปรึกษา จะเป็นหัวข้อที่มีเนื้อหาค่อนข้างยากและเนื้อหาเยอะ และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าจำนวนครั้งของการ ขอรับคำ ปรึกษากับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเคมีทั่วไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ประจำปี - การศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จังหวัดชลบุรี ได้ทำเงินการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการ

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะของการทำงาน เป็นที่
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดความคิด เพื่อศึกษาการทำงานแบบร่วมมือ ของนักศึกษา
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดของประชากร สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดของประชากร คือ นักศึกษา จำนวน 32 คน
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย การสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้ศึกษาศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าวันสร้างเครื่องมือวัดกันได้บ้าง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของ นักศึกษา
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล วิจัยหนึ่งเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ได้ลงมือปฏิบัติ และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
7. การสรุปผลการวิจัย และนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล และเขียน สรุปผลการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน
2. แบบประเมินผลงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ผู้วิจัยใช้สังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในระหว่างลงมือปฏิบัติงาน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คะแนนจากสังเกตพฤติกรรม
2. วิเคราะห์คะแนนจากสังเกตพฤติกรรม
3. วิเคราะห์จากคะแนน ที่ลงมือปฏิบัติ ๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของ รายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง
แผนการเรียนรู้ที่ 2 การประกอบคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา จำนวน 32 คน ปรากฏการณืตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 1.1 การทดสอบก่อนเรียนและเรียน รายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง ของนักศึกษา

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	ชื่อ-นามสกุล	การประกอบ ครั้งที่ 1	การประกอบ ครั้งที่ 2
1	67319100048	น.ส. คีตภัทร กลั่นใสสุข	6	10
2	67319100049	น.ส. จันทกานต์ ศิริพรทุม	8	10
3	67319100050	น.ส. จิรนนท์ ตริภูต	9	7
4	67319100051	นาย จิรภัทร ตะโกทอง	8	10
5	67319100052	น.ส. จิรัชยา เหนียงจิตต์	6	8
6	67319100053	น.ส. เจนจิรา มานุพันธ์	7	5
7	67319100054	น.ส. ชลธิชา แก้วแสง	7	10
8	67319100055	น.ส. ชลธิชา หลวงนาม	6	8
9	67319100056	น.ส. ชโลธร ชันแน่น	8	10
10	67319100057	นาย ชานน เผ่าน้อย	6	8
11	67319100058	น.ส. ณัฐกานต์ ศรีประพันธ์	6	10
12	67319100059	น.ส. ณัฐนิชา เทียงธรรม	7	9
13	67319100060	น.ส. ณัฐนิชา ม่วงสุข	6	8
14	67319100061	นาย ไตรภพ วิเชียรพจน์	6	10
15	67319100062	น.ส. อิดารัตน์ โพธิ์ศรี	6	9
16	67319100063	นาย อีร์รัชต์ กลัดเข็มทอง	8	10
17	67319100064	นาย นนทพัทธ์ พุฒเทศ	6	8
18	67319100065	น.ส. นฤกานต์ ยาวุฒิ	6	6
19	67319100066	น.ส. นฤมล ทองดี	6	8
20	67319100067	นาย นันทกร มาตรวิจิตร	6	10

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	ชื่อ-นามสกุล	การประกอบ ครั้งที่ 1	การประกอบ ครั้งที่ 2
21	67319100068	น.ส. นิณา รอดनुช	7	10
22	67319100069	น.ส. ปภาณิจ คล้ายสอน	9	8
23	67319100071	น.ส. พสุตา ศรีสงคราม	7	10
24	67319100072	น.ส. พิรชญา ชาญชัย	6	6
25	67319100073	นาย พุฒิชัย บุญกล้า	6	8
26	67319100074	น.ส. ภัสสิรา ดวงสีแก้ว	6	10
27	67319100075	นาย รัฐภูมิ พึ่งเจริญ	7	10
28	67319100076	นาย วรายุทธ หงษ์ทอง	6	6
29	67319100077	นาย วรวิทย์นันท์ สัตถาวร	7	9
30	67319100078	น.ส. วิภาวี ขาวงาม	6	10
31	67319100079	นาย วีรวัฒน์ สุภาพรม	8	9
32	67319100080	น.ส. ศศิวิมล จาดกลาง	7	8
x			6.75	9.13
SD			0.95	1.46

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการประกอบคอมพิวเตอร์ รายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การประกอบคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1/3 พบว่า การประกอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความแตกต่างกัน การประกอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 6.75 ในขณะที่ การประกอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 9.13 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการประกอบครั้งที่ 1 ซึ่งมีค่า 0.95 ในขณะที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การประกอบครั้งที่ 2 มีค่า 1.46 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า การประกอบครั้งที่ 2 มีการกระจายคะแนนมากกว่า การประกอบครั้งที่ 1 แสดงให้เห็นว่า การทำงานร่วมมือกัน บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์คะแนนจากสังเกตพฤติกรรมทำงานกลุ่ม พบว่ามีกลุ่ม 1 กลุ่ม อยู่ในระดับพอใช้ และ 3 กลุ่ม อยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่าการทำงานเป็นกลุ่ม ของนักศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี

การวิเคราะห์ข้อมูลจากประเมินผลงานที่ได้ลงมือปฏิบัติประกอบคอมพิวเตอร์ พบว่า ทุกกลุ่ม มีผลงานในระดับดี

จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาการจัดการ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทาง การเรียน วิชา คอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 1/3 ให้สูงขึ้นเป็นที่น่าสนใจ

ตารางที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจการเพิ่มทักษะการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง ของนักศึกษา แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

ข้อ	รายการประเมิน	x	S.D	ระดับ การ ประเมิน
1	การเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มเติมจากเดิมมาน้อย เพียงใด	4.60	0.63	ดีมาก
2	การเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในการ เขียนโปรแกรม มาน้อยเพียงใด	4.53	0.74	ดีมาก
3	การเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเขียน โปรแกรม มาน้อยเพียงใด	4.67	0.72	ดีมาก
4	นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในครั้งนี้มาน้อยเพียงใด	4.67	0.62	ดีมาก
5	นักศึกษาได้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ครึ่งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานอื่น ๆ ได้มาน้อย เพียงใด	4.67	0.72	ดีมาก
รวม		4.63	0.65	ดีมาก

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ในการประกอบคอมพิวเตอร์ ในรายวิชาคอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง โดยผลการประเมินความพึงพอใจทุกข้อ อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่สูงสุด 4.67 คือ การเรียนการสอนโดยให้เพื่อนช่วยเพื่อนในการประกอบคอมพิวเตอร์ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการประกอบคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้น นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และนักศึกษาได้เรียนการประกอบคอมพิวเตอร์ในครั้งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานอื่น ๆ ได้ ค่าเฉลี่ย ลำดับรองลงมามีค่าเฉลี่ย 4.83

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการประกอบคอมพิวเตอร์ รายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การประกอบคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา พบว่า การประกอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความแตกต่างกัน การประกอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 6.75 ในขณะที่ การประกอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 9.13 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำ การประกอบครั้งที่ 1 ซึ่งมีค่า 0.95 ในขณะที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การประกอบครั้งที่ 2 มีค่า 1.46 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า การประกอบครั้งที่ 2 มีการกระจายคะแนนมากกว่า การประกอบครั้งที่ 1 แสดงให้เห็นว่า การทำงานแบบร่วมมือกันบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ในการประกอบคอมพิวเตอร์ ในรายวิชา คอมพิวเตอร์และการซ่อมบำรุง โดยผลการประเมินความพึงพอใจทุกข้อ อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด 4.67 คือ การเรียนการสอนโดยให้เพื่อนช่วยเพื่อนในการประกอบคอมพิวเตอร์ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการประกอบคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้น นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และนักศึกษาได้เรียนการประกอบคอมพิวเตอร์ในครั้งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานอื่น ๆ ได้ ค่าเฉลี่ย ลำดับรองลงมามีค่าเฉลี่ย 4.83

การวิเคราะห์คะแนนจากสังเกตพฤติกรรมทำงานกลุ่ม พบว่ามีกลุ่ม 1 กลุ่ม อยู่ในระดับพอใช้ และ 3 กลุ่ม อยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่าการทำงานเป็นกลุ่ม ของนักศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี

การวิเคราะห์ข้อมูลจากประเมินผลงานที่ได้ลงมือปฏิบัติประกอบคอมพิวเตอร์ พบว่า ทุกกลุ่ม มีผลงานในระดับดี

จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา ให้สูงขึ้นเป็นที่น่าสนใจ

ข้อเสนอแนะจากผลงานวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อมูลค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ

1. ครูผู้สอนควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวนักศึกษาให้ร่วม เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ของนักศึกษาด้วยกัน และครูผู้สอน เพื่อเสริมสร้างการทำงานแบบทีมเวิร์ค
2. ครูผู้สอนควรเข้าใจธรรมชาติของนักศึกษาเพื่อที่จะได้สามารถรวมนักศึกษาให้ทำงานเป็นหนึ่งเดียวกันได้

บรรณานุกรม

- อนุสรฯ พงศ์จันตา. (2557). การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเคมีทั่วไปโดยการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). ปรังษญาการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2540). แนวคิดใหม่ในการจัดการศึกษา. โรงพิมพ์อักษรไทย. กรุงเทพฯ